

Kitekint? - ...szamár szenved

2010 július 14. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Miért fontos, hogy hogyan tekintünk a világra? Milyen statikus formák határozzák meg gondolkodásunkat? Hogyan él a jöv? a jelenben? Miért marad le Európa?

Nem ragadja meg a lehet?ségeket Európa

John Naisbitt amerikai jöv?kutató él? legenda, tizenöt, óriási érdekl?dést kiváltott könyv szerz?je, a trendelemzés guruja, aki 2006-ban el?revetítette, hogy mi lesz fontos évtizedünkben. A Harvard és a Moszkvai Állami Egyetem korábbi, és a kínai Nancsing Egyetem mostani professzora Bécsben él: szereti az európai kultúrát, a szecessziót, az osztrák közgazdaságtant - Schumpeter, Hayek és Drucker életm?vét -, igazat ad Keynesnek, de sötéten látja Európa gazdasági jöv?jét. Milyen lesz Naisbitt szerint a 2010-es évtized?

Egy kínai közmondás szerint nem lábunk, hanem elménk visz el?re. Szerz?nk szerint agyunkban állócsillagokhoz hasonló, statikus gondolkodási minták élnek, és ezek határozzák meg, hogyan látjuk a világot. Értékeink és gondolkodási mintáink alapján sz?rjük a hozzánk érkez? információkat, majd ezek alapján döntünk és cselekszünk: jöv?nket így az határozza meg, hogyan gondolkodunk a világról. Mindezek alapján szerz?nk fakó képet rajzol fel Európa jöv?jér?l.

Noha sok dolog változik körülöttünk, de a legtöbb dolog változatlan marad. Az otthon, a munka és a család a pillérek. De még az üzleti életben sem igaz a közkelet? vélekedés, amely szerint "csak a változás biztos".

A jöv? már megjelenik a jelenben, csak a legtöbbször nem látjuk a fától az erd?t. Naisbitt mindig az újságok, zömében a helyi lapok híreib?l olvassa ki a jöv?t, szerinte az újságok a történelem els? vázlatai. Mindig a tényeket, az eredményeket kell nézni, ezért jobb a sport a politikánál: az Európai Unió állandóan elmondja, hogy els? akar lenni, majd kiderül, hogy nem az lett. Amerikának 300 Nobel-díjasa van, Japánnak négy: ez is sokatmondó eredmény. Emberi hajlam, hogy vágyaink szerint eltorzítjuk a hallott-látott információt, de csak egy számít: az eredmény. A másik emberi hajlam, hogy azt képzeljük, mindig nekünk van igazunk: ha ezt id?nként okosan kétségbe vonjuk, sokat nyerhetünk. Érdemes a jöv?t egy kirakós játékként nézni, nem egymás utáni események soraként. A jöv? nem más, mint lehet?ségek, irányok, események, fordulatok, el?relépések és meglepetések furcsa együttese: ezeket nem egy vonalban egymás után, hanem egy mozaik vagy puzzle darabjaiként érdemes elképzelnünk. Nem érdemes olyan messzire el?refutnunk, hogy azt higgyék, nem is vagyunk ott, ahogy a japán közmondás mondja: "a kiálló szöget beütik". Az emberek akkor nem állnak már ellen a változásnak, ha nyernek vele. A kínaiak óriási energiával változtatnak, mert érzik, hogy nyernek vele, míg az európaiak el?ször nyerni akarnak, csak aztán változni. Na, ez így nem megy. Európa túlságosan ragaszkodik a hagyományokhoz és az állandósághoz, nem megy a munkához, hanem elvárja, hogy a munka jöjjön hozzá, ezért marad le a globális versenyben. Eredményeket nem az ér el, aki problémákat akar megoldani, hanem az, aki kihasználja a lehet?ségeket. Ahogy G. B. Shaw írta: "Az okos ember alkalmazkodik környezetéhez, az oktalan környezetét igazítja magához. Minden fejl?dés az oktalanoktól ered." Készen kell lenni arra a pillanatra, amikor beüt a lehet?ség, ezért lett például Arnold Schwarzenegger osztrákként kaliforniai kormányzó. Reagan, Clinton és Bush mind a lehet?ségeket keresték, nem problémákat akartak megoldani, mint Hillary Clinton vagy Al Gore. Ahogy Pasteur írta: "A változás a felkészült embernek kedvez, én ilyen voltam." A változás az innováció atyja, de el?ször el kell venni ahhoz, hogy hozzá lehessen adni valamihez valamit.

Európa bajban van, mert ellene van a változásnak, nem ragadja meg a lehet?ségeket.

Mi Európában kissé ázsiaiak is vagyunk: ragadjuk meg hát a változást!

Matolcsy György, hetivalasz.hu

Ajánló